

Iz kapitola 8.

[1] Hospodin mi řekl: "Vezmi si velkou tabulku a napiš na ni běžným způsobem: 'Rychle za kořistí spěchá lupič.'" [2] I vzal jsem si spolehlivé svědky: kněze Urijáše a Zekarjáše, syna Jeberekjášova. [3] Přiblížil jsem se k prorokyni, a ona počala a porodila syna. Hospodin mi řekl: "Dej mu jméno: 'Rychle za kořistí spěchá lupič'." [4] Neboť dříve než bude chlapec umět volat 'otče' a 'matko', bude odneseno bohatství Damašku a kořist ze Samaří před krále asyrského." [5] A dál ještě mluvil Hospodin ke mně takto: [6] "Protože tento lid zavrhl šíloašské vody poklidně tekoucí a veselí se s Resínem a synem Remaljášovým, [7] hle, proto Panovník na ně uvede vody Řeky, dravé a mnohé, krále asyrského s celou jeho slávou. I vystoupí ze všech svých řečišť a bude se valit přes všechny své břehy. [8] Zabočí k Judovi, zaplaví jej a bude se valit dál, bude mu sahat až k hrdlu. Jeho rozpjatá křídla vyplní prostor tvé země, ó Immanueli!" [9] Běsněte si, národy, zděsíte se, naslouchejte, všechny daleké země, přepásejte se, zděsíte se, přepásejte se, zděsíte se. [10] Dohodněte se, dohoda bude zmařena, mluvejte si, ani slovo neobstojí, neboť s námi je Bůh - Immanuel! [11] Toto mi praví Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych nechodil cestou tohoto lidu: [12] "Neříkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojíte, toho vy se nebojte a nestrachujte." [13] Dosvědčujte svatost Hospodina zástupů! Jeho se bojíte a strachujte. [14] Vám bude svatyní, ale oběma domům izraelským kamenem úrazu a skálou, o kterou budou klopýtat, bude osidlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma. [15] Mnozí z nich klopýtnou, padnou a roztříští se, uvíznou v léčce a chytí se. [16] "Zavaž svědectví a zapečeť zákon mezi mými učedníky." [17] Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jákobovým, s nadějí budu na něho čekat. [18] Hle, já a děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli znamením a zázraky od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sijónu. [19] Řeknou vám: "Dotazujte se duchů zemřelých a jasnovidců, kteří sípají a mumlají." Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Na živé se má ptát mrtvých? [20] K zákonu a svědectví! Což oni neříkají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitřní záře? [21] Lid bude procházet zemí zatvrzelý a hladový. A protože bude mít hlad, rozlítí se a bude zlořečit svému králi i Bohu s tváří pozvednutou vzhůru. [22] Podívá se k zemi, a hle, jen soužení a temnota, sklíčující ponurost, šerý soumrak, do něhož bude zahrán. [23] Avšak tato sklíčená země ponurá nezůstane. Jako zprvu byla země Zabulón a země Neftalí zlehčena, tak nakonec bude přivedena ke cti s Přímofím a Zajordáním i Galileou pronárodů.